

Austatud kohalviibijad!
Austatud ekstsellentsid ja eminentsid!
Armsad sõbrad!
Armsad õed ja vennad Kristuses!

Taas oleme koos siin meie rahva jaoks erilises paigas, et mälestada neid, keda kommunistlik režiim küüditas Venemaale 1949 aasta märtsikuu viimastel päevadel. Küüditatute seas oli meeste kõrval nii naisi kui lapsi. Kommunistlikud kurjategijad ei vaadanud ka vanusele. On teada, et noorim küüditatu oli 3 päevane ja vanim 85 aastane. Ühtekokku viidi ära üle 20 000 inimese. Kui siia juurde lisada meie naabrid lätlased ja leedukad, siis on Balti riikidest küüditatute koguarvuks ligikaudu 95 000 inimest. Kujutlematu on nii see arv, kui veelgi enam kannatuse ja valu suurus, mida ei ole võimalik panna arvude keelde. Sellest saab kõnelda ainult elukeeles – vägivaldselt muudetud ning elamata jäänud elude keeles.

Oleme koos, et mälestada. Mõelda neile 3000 inimesele, kes enam tagasi ei tulnud. Samuti mõelda neilegi, kes tulid tagasi, aga kes on astunud juba ajast igavikku.

Mälestamine tähendab esmalt mäletamist ja meenutamist. Kuigi surm on alati midagi tõsist ja sünet, võime täna aastakümneid hiljem meenutada siiski nende inimeste kogu elu. Nii nende lapsepõlve ja noorusaega, nende töid ja tegemisi, armastust ja lootust. Ühessõnaga kõike, mis meil on teada nendest inimestest. Me pühitseme nende elusid tänulikena neile ja tänutundes Jumalale - elusid, mis on suuremat kannatusest, ülekohtust ja surmastki.

Nõnda vaatab mälestamine alati ettepoole. Ta ei piirdu vaid meenutustega, nii rõõmsate kui rasketega, mis jäävad hälli ja haua vahelisele teekonnale. Mälestamine vaatab alati kaugemale. Ta vaatab läbi surma sünetest pilvedest ning näeb selle taga avatud taevast, kuhu meie Issanda Jeesus Kristus on meile kõigile igavese eluaseme valmistanud. Jeesus ütleb: *“Teie süda ärgu ehmugu! Uskuge Jumalasse ja uskuge minusse! Minu Isa majas on palju eluasemeid. Kui see nõnda ei oleks, kas ma siis oleksin teile öelnud, et ma lähen teile aset valmistama? Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid kaasa enese juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen mina.”* (Jh 14:1-3) Ja lisab mõned salmid hiljem: *„Mina olen tee ja tõde ja elu. Ükski ei saa minna Isa juurde muidu kui minu kaudu.”* (Jh 14: 6a)

Head sõbrad, meil on põhjust uskuda, et kuigi nende meie kallite maised ihud on varisenud põrmu, on nende hinged Jumala rahus ja valguses. Seepärast palugem tänagi sajandeid vana palvet: „*Oma rahu anna Sa neile Issand ja Sinu valgus igavene paistku nende hingedele.*“

Palvetagem jätkuvalt Ukraina ja Lähis-Ida sõjakollete pärast, et Issand kingiks igatsetud rahu ja leppimist. Usaldagem Eesti maa ja rahvas nii kodusel Maarjamaal kui laias maailmas Jumala armu ja õnnistuse hoolele.

Tehku Issand meist rahutegijad just nendest ülesannetes ja vastutustes, mis meile on antud. Jeesuse sõnutsi on rahutegijad õndsad ja neid hüütakse Jumala lasteks. (Mt 5:9) Viimaks õnnistagu Issand Jeesus Kristus meie kõikide hingi taevase rahuga ning kinnitagu meil oma sõnad: *“Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nõnda, nagu maailm annab. Teie süda ärgu ehmugu ega mingi araks!”* (Jh 14:27)

Seepärast palvetagem rahus ja usalduses nende sõnadega, mida Issand Jeesus Kristuse meile ise on jätnud. *Meie Isa...*

Õnnistagu ja hoidku Sinu Püha ja armuline Kolmainus Jumal, Isa, Poeg ja Püha Vaim. Aamen.

Loomisväljal, 23. märtsil A.D. 2026